

кладенецъ и да се напиятъ вода. Напълнили изобилно търбуситѣ си и двамата се намѣрихи заловени като въ капанъ.

— Ами сега, друже, какво ще правимъ? Не е работата само да се напиемъ вода, а трѣбва да излѣземъ оттука каза ласницата.

— Кумичке, ти ще му намѣришъ лесното, умътъ ми не стига дотамъ, каза козелътъ.

— Щомъ е така, изправи си прѣднитѣ крака на стѣните и си дигни главата нагорѣ: по грѣбнака и рогата ти ще се покатеря и ще изкоча отъ кладендца, а послѣ ще изтегля и тебе.

— Твърдѣ биле хубаво: ще ме уловишъ за брадата и ще ме изтеглишъ навънъ. Похвалявамъ те за тая умна работа и ти се признавамъ, че никога не ми е идвало на умъ такъвъ планъ, отговорилъ козелътъ.

Лисицата излѣзе изъ кладенеца и остави другаря си съ слѣднитѣ думи: ако господъ ти бѣше далъ умъ колкото чуката на брадата ти, не щѣше тъй лекомислено да се спущашъ въ кладенеца. Прощавай, азъ съмъ вече навънъ. Гледай да излѣзешъ и ти, помжчи се, защото имамъ работа, която не ми позволява да си губя врѣмето.

На всѣка работа трѣбва да се гледа края.

3. СЛОНЪ и МИШКА.

Единъ слонъ опустошаваше всичко изъ полето. Селянитѣ, безъ да го нападагъ, изкопаха яма (трапъ), покриха я съ клончета отгорѣ и го хванаха живъ, безъ да се мжчатъ.

Падналиятъ великанъ се опита да излѣзе навънъ, но напразно. Безъ храна и вода той очакваше смъртта си като философъ.

Една злосторница отъ най-малка величина — и малкитѣ понѣкога правятъ лѣжлови стѣпки — мишката пада въ сжщата дупка. Но веднага подскачва, покатерва се и припва навънъ по полята.

— О! каза великанътъ, пжшкайки, падането на малкитѣ лесно се поправа и мишката по-лесно се язбавя отъ дупката, нежели слона.

